

Doar Tu

Tu încă
îmi desenezi pe pleoape cerul
și-n lacrimi curcubeu,
Tu încă
ești deplin de caldă îmbrățișare
peste singurătatea-mi etern neistovită,
Tu încă
îmi iei mâna obosită
de zidirea atâtor de nisipuri castele
și palma mi-o umpli cu stele
și somnul cu miere de pace adâncă,
Tu încă,
doar Tu.

(Andreea Luncan)

Să ne rugăm pentru...

◆ ... **studenții care vor începe sesiunea de examene.** Să-I cerem Domnului să le dea înțelepciune pentru a se pregăti, să-i ajute să se încreadă pe deplin în Brațul Său și să le dea biruință la toate examenele. De asemenea, să cerem pentru ei puterea de a fi un exemplu pentru colegii lor pe toată perioada examenelor, atât în comportament, cât și în rezultate.

◆ ... **famiile cu copii mici din biserica noastră** – Dumnezeu să le poarte de grijă în fiecare zi, să lase armonia Sa în fiecare casă, să dea părinților răbdare și înțelepciune pentru a-și feri copiii de rău și a-i îndruma spre bine, iar pe copii să-i facă Domnul să fie ascultători, încă de mici.

*“Doamne, ascultă-ne rugăciunea și
s-ajungă strigătul nostru până la Tine!”*
(adap. Psalmul 102:1)

(continuare din pag. 3)

John Bunyan este un scriitor și predicator englez din secolul al XVII-lea, autorul celebrei alegorii biblice *The Pilgrim's Progress* sau, așa cum este cunoscută în limba română, *Călătoria Creștinului*. John Bunyan s-a născut în anul 1628 într-un sat din Anglia, a avut parte de o educație modestă și de o viață bulversată de necazuri. A stat mulți ani în închisoare datorită ideilor teologice predicate, loc în care a scris cea mai mare parte a acestei cărți, de aceea, *Călătoria Creștinului* nu este o operă literară izvorâtă doar dintr-o imaginație deosebit de bogată ci și din experiența de viață a autorului care a trecut el însuși prin fiecare situație descrisă în această carte. Mesajul cărții a cunoscut diverse ilustrații printre care și un film realizat în 2008 - *Pilgrim's Progress*.

... rubrică realizată de Andreea F.

Colectivul de redacție:

Teo Laze, Dana Popa, Ramona Codrea, Andreea Homoșdean, Andreea Fiț, Corneliu Hepeș.
Pentru materiale, sugestii și propuneri, așteptăm să ne scrieți la adresa de e-mail buletin.duminical@yahoo.com

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale:

Pastor Nelu Filip:	tel. 0745-306431
Prezbiter Sandu Guler:	tel. 0722-510842
Prezbiter Doru Hrisuc:	tel. 0768-108583
Diacon Romică Florescu:	tel. 0721-644073
Diacon Flavius Măguran:	tel. 0740-450238
Diacon Eusebiu Stănilă:	tel. 0722-800691

SERVICIILE BISERICII

**DUMINICĂ : 9 - 12 Serviciu divin
18 - 20 Serviciu divin
MĂRTI : 18 - 20 Seară de rugăciune
JOI : 18 - 20 Serviciu divin
SÂMBĂTĂ : 18 - 20 Seara tinerilor**

Timisoara — str. Banu Mărăcine nr.25 tel. 0256-472002
e-mail: poartacerului@gmail.com

Atenție!!! Dacă ai citit acest buletin și te-ai simțit zidit sufletește, ia-l și dă-l unui prieten care are nevoie de Dumnezeu. Nu-l arunca sau nu-l lăsa uitat pe vreun raft din camera ta!

BISERICA POARTA CERULUI

“O poartă deschisă către ceruri”

*”Și oricine nu-și poartă
crucea și nu vine după Mine,
nu poate fi ucenicul
Meu.” (Luca 14:27)*

Crucea veche și crucea nouă

Neaunțată și prea puțin detectată, în cercurile evanghelice populare s-a strecurat o nouă cruce. Seamănă cu vechea cruce, dar este diferită. Asemănările sunt superficiale, deosebirile sunt fundamentale.

Din această **cruce nouă** a izvorât o nouă filozofie a vieții creștine, iar aceasta a produs o nouă tehnică de evanghelizare – un nou tip de servicii divine și un nou tip de predicare. Noul evanghelistism folosește același limbaj ca și cel vechi, dar conținutul lui nu mai este același, iar accentele sunt altele. **Crucea veche** nu avea alianță cu lumea. Pentru inima firească și mândră a lui Adam ea însemna sfârșitul călătoriei. Ea producea efectul sentinței impusă de legea de pe Sinai. **Crucea nouă** nu este opusă rasei umane; din contră, este un prieten amabil și, înțeasă corect, ea este izvorul pentru un ocean de distracție și plăcere inocentă. Ea îi permite lui Adam să trăiască fără deranj.

Motivația vieții lui rămâne neschimbată; el trăiește tot pentru propria lui plăcere, numai că acum se desfășoară cântând coruri și privind filme religioase în loc de a cânta cântece sălbatice și de a bea vodcă. Accentul este tot pe plăcere, deși distracția este acum la un nivel mai înalt, moral, dacă nu intelectual. **Noua cruce** încurajează o abordare nouă și complet diferită a lucrării misionare. Evanghelistul nu cere lepădarea vieții celei vechi înainte ca cea nouă să poată fi primită. El nu predică contraste, ci similitudini. El caută să atingă coarda interesului public, arătând că noua credință nu are pretenții neplăcute; din contră, ea oferă tot ceea ce oferă lumea, doar la un nivel mai ridicat. Exact lucrurile după care aleargă o lume înnebunită de păcat sunt prezentate cu iscusință a fi exact lucrurile pe care le oferă evanghelia, doar că produsul religios este de o calitate mai bună.

(continuare în pag. 2)

(continuare din pag. 1)

Noua cruce nu îl sfășie pe păcătos, ea doar îl redirecționează. Ea îl călăuzește spre un mod de viață mai curat și mai satisfăcător, salvându-i respectul de sine. Tipului declarativ ea îi spune: "*Vino și exprima-te de partea lui Hristos.*" Egoistului îi spune: "*Vino și laudă-te în Domnul.*" Căutătorului de distracții și emoții îi spune: "*Vino și bucură-te de satisfacțiile partășiei creștine.*" Solia este împinsă în direcția curentului la modă pentru a putea fi acceptată de public. Filozofia din spatele acestui gen de evanghelie poate fi sinceră, dar sinceritatea nu o poate salva de a fi falsă. Este falsă deoarece este oarbă. Ea pierde complet sensul crucii.

Crucea veche este simbolul morții. Ea reprezintă sfârșitul abrupt, violent, al ființei umane. Omul din timpul Romei care își lua crucea și pornea pe drumul ei spusese deja la revedere prietenilor lui. El nu se mai întorcea acasă. Pleca pe un drum fără întoarcere. Crucea nu cunoștea compromisuri, nu modifica nimic, nu excludea nimic; ea omora complet și pentru totdeauna. Ea nu încerca să păstreze relații bune cu victima. Ea lovea cu forță și cruzime, iar când

își termina treaba, omul nu mai era. Rasa lui Adam este sub sentința de moarte. Nu există înțelegere sau evadare. Dumnezeu nu poate accepta roadele păcatului, oricât de inocente sau frumoase ar părea ele în ochii omului.

Dumnezeu salvează individul, lichidându-l și apoi înviindu-l la o viață nouă. Evanghelia care trasează paralele între căile lui Dumnezeu și căile oamenilor este falsă conform Bibliei și crudă pentru sufletele ascultătorilor. Credința lui Hristos nu merge paralel cu lumea, ci o intersectează. Venind la Hristos, noi nu aducem vechea viață la un nivel mai înalt, ci o lăsăm la cruce. Bobul de grâu trebuie să cadă în pământ și să moară. Noi, cei care predicăm evanghelia, nu trebuie să ne privim ca fiind agenți de relații publice trimiși să aducă înțelegere între Hristos și lume. Nu trebuie să ne imaginăm însărcinați să-L facem pe Hristos acceptabil lumii de afaceri, preseii, sportului sau educației moderne. Noi nu suntem diplomați, ci profeți, iar mesajul nostru nu este un compromis, ci un ultimatum.

Să predicăm vechea cruce, și vom avea vechea putere!

A.W.Tozer

STROPI DE ÎNȚELEPCIUNE

- * Cerul n-ar fi atât de dulce dacă n-am fi locuit întâi pe pământ.
- * Să nu-i apreciem pe oameni după cât fac, ci după cât suferă.
- * Cine nu sacrifică nimic pentru Hristos, nu-i creștin.
- * Dacă-L iubești pe Isus, fă ceva practic pentru El.

Richard Wurmbrand

Urăm "**La Mulți Ani!**" în umblarea cu Domnul celor care își serbează ziua de naștere săptămâna viitoare:

Duminică, 16 ian.

Cristina Ardelean**Estera Nistor**

Luni, 17 ianuarie

Ilie Bârgovan**Ana Maria****Mureșan**

Miercuri, 19 ian.

Estera Neagu

Joi, 20 ianuarie

Eduardo Bădău**Ioana Bunea****Valerica Manoiță**

Sâmbătă, 22 ian.

Alexandra Boha**Carmen Ciobanu****Cristina Lazăr****Adriana Marchiș**

"*Iubesc pe Domnul, căci El aude glasul meu, cererile mele. Da, El si-a plecat urechea spre mine, de aceea-L voi chema toată viața mea.*"

(Psalmul 116:1-2)

Un moment de lectură

Călătoria Creștinului (The Pilgrim's Progress)
de John Bunyan

Mulți dintre creștinii din toată lumea s-au bucurat în copilăria lor de poveștile fascinante ale pelerinului plecat în călătorie spre cer. Imaginea acestui om cărând o povară în spate în timp ce urca un munte plin de dificultăți, înfruntând primejdii precum Mlaștina Deznădejdiei, Muntele Greutăților sau pe Uriașul Deznădejde a rămas celebră atât pentru literatura universală, cât și pentru memoria multora dintre noi. Desenele animate, cărțile de povești, ilustrate ale acestei călătorii, precum și multe imagini din predicile pe care le auzim astăzi își au originea în imaginile plastice ale acestei cărți. Dar poate niciuna dintre ele nu impresionează mai mult ca momentul *Creștinului* din poveste ajuns cu povara la cruce: "*Am văzut de asemenea în visul meu că drumul pe care trebuia să meargă Creștinul era mărginit de ambele părți de un zid care se numea Mântuire. Pe drumul acesta creștinul fugea mereu cu sarcina lui grea, și se tânguia de greutatea de pe umeri (...) ajunse la un loc puțin mai ridicat. Acolo se afla o cruce și ceva mai la vale era o groapă. Când ajunse creștinul la cruce, i-a căzut sarcina de pe spate, și s-a rostogolit așa de mult la vale, până a căzut în groapă, unde s-a afundat fără s-o mai vadă vreodată. (...)*"

Oare mai poate această carte scrisă în urmă cu 500 de ani să impresioneze omul modern de astăzi? Da, cartea *Călătoria Creștinului* poate fi considerată o carte scrisă pentru eternitate pentru că mesajul ei rămâne un mesaj pentru eternitate. În cele mai simple cuvinte, fără a avea studii în domeniu, fără a se bucura de o recunoaștere intelectuală în vremea lui, predicatorul John Bunyan realizează o carte celebră, considerată a fi cea mai citită carte din lume după Biblie. Bucurându-se de o largă apreciere, *Călătoria Creștinului* este o carte care ar trebui să fie prezentă în biblioteca fiecărui creștin de pe acest pământ aflat în călătorie spre Cer. Ce ar putea găsi creștinul de astăzi într-o astfel de carte? De exemplu, l-ar putea găsi pe prietenul înșelător **Rușine** spunând: "*...ar fi o rușine să ascuți o predică și să plângi, ar fi o rușine ca întors acasă, să oftezi și să te tânguești, ar fi o rușine să ceri de la cunoștii tăi iertare pentru o greșală mică și să le dai înapoi ce le-ai luat, ar fi o rușine să te aduni la un loc cu oamenii de jos, cu lucrătorii, cu slugile, să rupi legăturile cu cei mari pentru o slăbiciune oarecare...*" sau pe **Căi-Lăturalnice**: ei (creștinii) susțin, în încăpățânarea lor, că datoria noastră ar fi să ne urmăm călătoria pe orice vreme și în orice condiții, eu însă sunt de părere să așteptăm până când va trece vântul și până va veni vreme mai bună. Ei riscă pentru Dumnezeu... Ei se țin strâns de părerile lor, chiar când toți oamenii le sunt împotrivă... Ei țin cu religia chiar și atunci când aceasta umblă în pantofi de aur și întovărășită de strigătele de bucurie ale tuturor."

Citind această carte ajungi să te întrebi pe tine însuși "...oare eu în ce loc mă găsesc în călătoria mea pe pământ?". Poate că te afli în *Mlaștina Deznădejdiei* chinându-te din răspuseri să ieși sau poate te afli în închisoare în *Cetatea Îndoielii* sau poate că ai ajuns la *Munții cei Minunați* sau te afli deja în *Cetatea Logodită* pregătindu-te să îți întâlnești Mirele. Astfel, citind această carte, copiii au șansa de a se bucura de un basm plin de semnificație iar adulții de o expunere plastică a adevărilor spirituale a vieții de credință.

(continuare în pag. următoare)

